

P ř i p o m í n k y

k návrhu nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, o nejnižších úrovních zaručené mzdy, o vymezení ztíženého pracovního prostředí a o výši příplatku ke mzdě za práci ve ztíženém pracovním prostředí, ve znění pozdějších předpisů

K předloženému návrhu uplatňujeme následující připomínku:

U § 4 zvolit variantu I.

Odůvodnění: Kloníme se k potřebě vyššího růstu minimální mzdy a nejnižších úrovní zaručené mzdy u zaměstnanců, kteří jsou poživateli invalidního důchodu. Zavedení dvou rozdílných sazeb, a to obecné a zvláštní (pro invalidy) považujeme za problémové, neboť v některých případech vede k porušení principu, že za práci stejnou či stejné hodnoty přísluší stejná mzda nebo plat. Obecně nelze vycházet z předpokladu, že invalidní zaměstnanec má nižší pracovní výkonnost, než zaměstnanec neinvalidní. Minimální mzda, respektive nejnižší úroveň zaručené mzdy, jsou vyjádřením nejnižší přípustné ceny práce (u minimální mzdy to platí absolutně, zatímco u nejnižší úrovně zaručené mzdy s ohledem na složitost, odpovědnost a namáhavost práce) a oba tyto instituty mají soukromoprávní povahu. Jestliže důvodem pro snížení sazeb u invalidních zaměstnanců bylo zejména motivovat zaměstnavatele k ochotě je zaměstnávat, je třeba říci, že k tomuto účelu musí sloužit nástroje veřejnoprávní (zákon o zaměstnanosti), nikoliv právo soukromé. Domníváme se proto, že by v blízké perspektivě mělo být opětovně dosaženo zavedení jen jediné sazby minimální mzdy a nejnižších úrovní zaručené mzdy, akceptujeme však, že je k tomu třeba dospět postupně. Proto vyšší zvýšení těchto sazeb lépe směřuje k danému cíli.

Tato připomínka je zásadní.

V Praze dne 7. 8. 2015

JUDr. Bořivoj ŠUBRT
předseda AKV

